

[Bjørn Westh]

lovgivning, som et helt erhverv baserer sig på, og hvor der aldrig tidligere er blevet vedtaget lovgivning, uden at der har været et bredt flertal for den samlede lov. Dette har ministeren altså ikke ønsket, formentlig på grund af stor usikkerhed over for lovstoffet, og så var det jo nemmere at hælde sit hoved til organisationerne.

Vi har som ændringsforslag stillet nogle forslag vedrørende skove, således at der kunne komme en mere moderne lovgivning om etablering af skovbrugsejendomme. Alle taler om, at vi skal have mere skovbrug, men inden for de eksisterende rammer i landbrugsloven er det vanskeligt at få etableret dem, og hvis det endelig sker, sker det på en sådan måde, at skovene bliver frijorder. Derfor er vi glade for, at det i betænkningen af udvalget fastslås, at praksis med hensyn til frastykning af skove skal strammes væsentligt op. Det lægger vi vægt på, det er vi glade for at der dog er opnået enighed om.

Vi finder, at lovforslaget i mange tilfælde vil være med til at ødelægge almindelige, gode landbrugsejendomme, gode bondebrug, som man kunne kalde dem i dag. Det kan ske, fordi man kan nedstykke – normalt taler man om udstykning – almindelige, gode, bæredygtige enheder til at være mere fritids- og hobbybetonede landbrug. Man kan, hvis man køber ejendom nr. to, også komme ud for at skulle nedstykke en bæredygtig enhed.

Den slags ting kan ikke hjælpe på det, ministeren har sagt: at komme kul på udviklingen og gøre noget for landbrugsproduktionen, hvor i øvrigt, så vidt jeg har forstået, eksporten er faldet med 17 pct. i første kvartal af 1986. Det er vel ikke den slags vegeterende landbrug, som ministeren her lægger op til, der var allermost brug for.

Endvidere medvirker lovforslaget til større prisstigninger på landbrugsejendomme.

Mindretallet har forsøgt gennem forskellige ændringsforslag at modvirke de uheldige ting, jeg her har nævnt. En af måderne er at foreslå, at man kun må eje én ejendom pr. landmand, et forslag, som jeg i øvrigt har indtryk af at det radikale venstre i mange år har været tilhænger af.

Til gengæld kunne man have været mere fleksibel med hensyn til sammenlægningsgrænser og sammenlægningsregler, men det har der ikke været interesse for, selv om det ville leve op til ministerens ønske om flere

bosættelser på landet. Her kunne man altså ikke gå med, selv om det levede op til formålet.

Vi har også ønsket, at der fortsat skulle være hovederhverv med hensyn til store ejendomme. Ikke for alle ejendomme og ikke for de små ejendomme, men for den største tredjedel af ejendommene har vi ønsket, at der skulle være en hovederhvervsbestemmelse – i fuld overensstemmelse med, hvad hr. Larsen-Ledet sagde på De Jyske Sendemænds årsmøde så sent som i år, i fuld overensstemmelse med, hvad hr. Niels Helveg Petersen sagde på Tolvmandsforeningernes møde så sent som december 1985, men det har man altså heller ikke villet være med til. Også det vil betyde højere priser.

Der vil også blive større priser på suppleringsjord. Det vil blive vanskeligere, fordi der nu bliver åbnet fri adgang for alle til at erhverve ejendomme på op til 15 ha, blot man bosætter sig. Det vil blive vanskeligere for de animalske producenter at skaffe sig den tillægsjord, de har behov for for at kunne leve op til NPO-bekendtgørelsens krav om etablering af harmoniske brug. Det bliver vanskeligere for dem, det bliver dyrere for dem. Vi har stillet ændringsforslag om 15 ha-grænsen. Vi har ikke noget imod, at der er nogle små brug uden erhvervsregler, men disse brug bliver sat til en grundværdi på 100.000 kr., altså betydelig mindre end det, regeringen har foreslået, men sådan, at der bliver lidt forskel de enkelte steder i landet alt efter bonitet.

Der sker ikke i lovforslaget en stramning af bestyrerreglen. Lovforslaget åbner – det synes jeg det radikale venstre skulle lægge mærke til – så vidt jeg kan se, en ladeport for nedlægninger af gode landbrugsejendomme, idet ministeren i bemærkningerne siger, at det nu er et kriterium, om der er velegnede bygninger på en ejendom. Hvis der ikke er det, eller hvis landmanden nedriver bygningerne, så kan ejendommen nedlægges, selv om man i øvrigt ville sige, at det var en bæredygtig eller bevaringsværdig enhed.

Vi mener også, at reglerne i § 13 om genopretning af landbrug er uheldige, og vi mener i øvrigt, at det er lovsjusk at komme med bemærkninger, der går ud over den lovgivning, der er. Hvis man endelig ville have lavet en sådan bestemmelse, burde den have